

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลจังหวัดชัยบุรี

วันที่ ๒๕ เดือน กันยายน พุทธศักราช ๒๕๕๒

ความอาญา

ระหว่าง	พนักงานอัยการจังหวัดชัยบุรี	โจทก์
	นายสมยศ หรืออ้าย บัญยังประเสริฐ	จำเลย

เรื่อง ความผิดต่อพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ

โจทก์ฟ้องว่า เมื่อวันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๕๑ เวลากลางวัน จำเลยมีเมทแอมเฟตามีนไฮโดรคลอไรด์ อันเป็นยาเสพติดให้โทษประเภท ๑ จำนวน ๒ เม็ด กับอีก ๑ ซึ้นน้ำหนักสุทธิ รวม ๐.๒๑๓ กรัม ไม่สามารถคำนวณน้ำหนักสารบริสุทธิ์ได้ ไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย จากนั้นจำเลยได้จำหน่ายขายเมทแอมเฟตามีนไฮโดรคลอไรด์ดังกล่าวให้แก่สายลับผู้ต่อชื่อจำนวน ๒ เม็ด ในราคา ๖๐๐ บาท เหตุเกิดที่ตำบลศาลาครุ อำเภอหนองเสือ จังหวัดปทุมธานี ขอให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๔, ๗, ๘, ๑๕, ๖๖, ๑๐๒ ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๕๑ และริบเมทแอมเฟตามีนไฮโดรคลอไรด์ของกลางที่เหลือจากการตรวจพิสูจน์กับโทรศัพท์มือถือของกลาง

จำเลยให้การปฏิเสธ

พิเคราะห์แล้วข้อเท็จจริงเบื้องต้นฟังได้ว่า ในวันเวลาและสถานที่เกิดเหตุตามฟ้อง เจ้าพนักงานตำรวจจับกุมจำเลยได้ และยึดเมทแอมเฟตามีนจำนวน ๒ เม็ด กับอีกครึ่งเม็ด ตามรายงานการตรวจพิสูจน์เอกสารหมาย จ.๑ เป็นของกลาง มีปัญหาต้องวินิจฉัยว่า จำเลยกระทำความผิดตามฟ้องหรือไม่ โจทก์มีพยานตำรวจโทพรชัย และดาบตำรวจธีรพงศ์ เป็น

พยานเบิกความได้ว่า ก่อนเกิดเหตุ พันตำรวจโทพรชัยสืบทราบว่ามีชายชื่อเล่นว่า นายอ๊าดมีพฤติการณ์ลักลอบจำหน่ายยาเสพติด ต่อมาวันเกิดเหตุได้มีสายลับมาแจ้งแก่ พันตำรวจโทพรชัยว่า สายลับสามารถติดต่อซื้อเมทแอมเฟตามีนจากจำเลยได้ พันตำรวจโทพรชัย จึงได้ให้สายลับโทรศัพท์ซื้อเมทแอมเฟตามีนจากจำเลย จำเลยตกลงขายเมทแอมเฟตามีนให้แก่ สายลับจำนวน ๒ เม็ด ในราคาเม็ดละ ๓๐๐ บาท จากนั้นพยานทั้งสองกับพวกจึงร่วมกัน วางแผนจับกุมจำเลยใช้วิธีการล่อซื้อโดยนำธนบัตรฉบับละ ๑๐๐ บาท ๖ ฉบับ ถ่ายเอกสาร และลงบันทึกประจำวันไว้เป็นหลักฐานตามสำเนาภาพถ่ายธนบัตรเอกสารหมายเลข ๒ และ สำเนารายงานประจำวันเอกสารหมายเลข ๓ พันตำรวจโทพรชัยปลอมตัวเป็นคนขับรถ จักรยานยนต์รับจ้างไปซุ่มดูการล่อซื้ออยู่ห่างจากบ้านของจำเลยประมาณ ๑๐ เมตร ส่วนคาบ ตำรวจธีรพงศ์กับพวกไปจอดรถซุ่มอยู่ห่างจากบ้านของจำเลยประมาณ ๑๐๐ เมตร แล้วมอบ ธนบัตรล่อซื้อให้แก่สายลับ สายลับเดินไปหาจำเลยซึ่งยืนอยู่บริเวณหน้าบ้านและพูดคุยกับ จำเลยแล้วสายลับส่งมอบธนบัตรล่อซื้อให้แก่จำเลย จำเลยส่งมอบเมทแอมเฟตามีนให้แก่ สายลับ สายลับนำเมทแอมเฟตามีน ๒ เม็ดไปมอบให้แก่ พันตำรวจโทพรชัย พันตำรวจโทพรชัยส่งสัญญาณไฟกะพริบให้คาบตำรวจธีรพงศ์กับพวกเข้าไปควบคุมตัวจำเลยไว้ พันตำรวจโท พรชัยนำเมทแอมเฟตามีนดังกล่าวให้จำเลยดู และแจ้งให้จำเลยทราบว่า เป็นเมทแอมเฟตามีนที่ ตนซุ่มดูสายลับล่อซื้อได้จากจำเลย คาบตำรวจธีรพงศ์ตรวจค้นตัวจำเลยพบธนบัตรล่อซื้อฉบับ ละ ๑๐๐ บาท ๖ ฉบับ อยู่ในกระเป๋ากางเกงข้างซ้ายของจำเลย จากนั้นพยานทั้งสองกับพวก ได้เข้าตรวจค้นบ้านของจำเลยพบเมทแอมเฟตามีน ครึ่งเม็ด ซ่อนอยู่ใต้ที่นอนภายในห้องนอน ของจำเลย สอบถามจำเลยรับว่าเมทแอมเฟตามีนดังกล่าวเป็นของจำเลยที่มีไว้เพื่อเสพ พยาน ทั้งสองจึงแจ้งข้อหาจำเลยว่ามียาเสพติดให้โทษประเภท ๑ (เมทแอมเฟตามีน) ไว้ใน ครอบครองเพื่อจำหน่ายและจำหน่ายโดยผิดกฎหมาย จำเลยให้การรับสารภาพตามบันทึกการ จับกุมเอกสารหมายเลข ๔ เห็นว่า พยานโจทก์ทั้งสองเบิกความเกี่ยวกับการล่อซื้อเป็นลำดับ ขึ้นตอน โดยมีสำเนาภาพถ่ายธนบัตรที่ใช้ล่อซื้อและสำเนารายงานประจำวันเป็นหลักฐาน ตาม เอกสารหมายเลข ๒ และ ๓ ได้อย่างสอดคล้องกัน ขณะสายลับเข้าล่อซื้อเมทแอมเฟตามีน

จากจำเลย พนักงานทนายโทพรชัยก็ยืนยันว่าพยานมองเห็นเหตุการณ์ และเมื่อสายลับล่อซื้อเมทแอมเฟตามีนจากจำเลยสำเร็จแล้ว พยานทั้งสองกับพวกก็เข้าควบคุมจำเลยไว้ในทันที และตรวจค้นตัวจำเลยพบธนบัตรล่อซื้ออยู่ในกระเป๋ากางเกงของจำเลย จำเลยยอมรับว่าธนบัตรดังกล่าวจำเลยได้มาจากการขายเมทแอมเฟตามีนให้แก่สายลับ โดยจำเลยได้ลงชื่อรับรองสำเนาภาพถ่ายธนบัตรตามเอกสารหมายเลข ๒ ว่าตรงกับธนบัตรที่จำเลยได้จากการจำหน่ายเมทแอมเฟตามีนจริง อันเป็นหลักฐานบ่งชี้ว่าจำเลยขายเมทแอมเฟตามีนให้แก่สายลับ ส่วนเมทแอมเฟตามีนจำนวนครึ่งเม็ด เจ้าพนักงานตำรวจมิได้ค้นได้จากตัวจำเลยขณะเข้ากุมจำเลย หลังจากทำการล่อซื้อเสร็จ แต่เจ้าพนักงานตำรวจตรวจค้นได้ในห้องนอนของจำเลย ลักษณะของเมทแอมเฟตามีนมีเพียงครึ่งเม็ดพฤติการณ์น่า เชื่อว่าจำเลยไม่ได้มีเมทแอมเฟตามีนดังกล่าวไว้เพื่อจำหน่าย แต่มีไว้เพื่อเสพ พยานหลักฐานโจทก์ในส่วนนี้จึงฟังได้เพียงว่าจำเลยมีเมทแอมเฟตามีนจำนวนครึ่งเม็ดไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาต สำหรับโทรศัพท์มือถือของกลาง ได้ความจากพยานหลักฐานโจทก์ว่าเป็นโทรศัพท์ที่จำเลยใช้ติดต่อซื้อขายเมทแอมเฟตามีนกับสายลับ อันเป็นทรัพย์สินที่จำเลยใช้ในการกระทำความผิดจึงต้องริบ ส่วนที่จำเลยนำสืบปฏิเสธว่า จำเลยไม่ได้จำหน่ายเมทแอมเฟตามีนให้แก่สายลับ เห็นว่า หลังจากเจ้าพนักงานตำรวจจับกุมจำเลย จำเลยก็ได้ให้การรับสารภาพในชั้นจับกุมและชั้นสอบสวนตามบันทึกการจับกุมเอกสารหมายเลข ๔ และบันทึกคำให้การของผู้ต้องหา เอกสารหมายเลข ๕ การลงลายมือชื่อของจำเลยในเอกสารดังกล่าวไม่ปรากฏว่าเจ้าพนักงานตำรวจได้บังคับขู่ขู่ขู่จำเลยแต่อย่างใด อีกทั้งขณะจำเลยลงลายมือชื่อรับสารภาพในบันทึกคำให้การชั้นสอบสวนก็มีนางสมนึก มีชัย ซึ่งเป็นแม่ยายของจำเลยอยู่ด้วยและได้ลงชื่อร่วมฟังด้วย เชื่อว่าจำเลยทราบข้อความในเอกสารดังกล่าวและเห็นว่ามีข้อความตรงกับความเป็นจริง จำเลยจึงยอมลงลายมือชื่อ โดยความสมัครใจ ส่วนนางสาวอัญชณาพร สายสุวรรณ พยานจำเลยที่อ้างตนว่าเป็นสายลับช่วยพนักงานทนายโทพรชัยล่อซื้อยาเสพติดก็ไม่เคยไปเป็นพยานให้แก่จำเลยในชั้นสอบสวนเพิ่งจะมาเบิกความเป็นพยานจำเลยในชั้นพิจารณาจึงไม่น่าเชื่อถือ พยานหลักฐานโจทก์ดังที่วินิจฉัยข้างต้นมีน้ำหนักมั่นคง พยานหลักฐานจำเลยไม่มีน้ำหนักพอหักล้างพยานหลักฐานโจทก์ได้

พิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง, ๑๖ วรรคหนึ่ง, ๑๗ การกระทำของจำเลยเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบทหลายกรรมต่างกัน ให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไปตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๕๑ ฐานจำหน่ายเมทแอมเฟตามีน จำคุก ๔ ปี ฐานมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาต จำคุก ๑ ปี รวมเป็น จำคุก ๕ ปี ริบเมทแอมเฟตามีนไฮโดรคลอไรด์ของกลางที่เหลือจากการตรวจพิสูจน์และโทรศัพท์มือถือของกลาง ข้อหาอื่นนอกจากนี้ให้ยก

นายทศพรณ คงเพียรธรรม

นายประทีป หัสดี

หมายเหตุ

เกี่ยวกับเมทแอมเฟตามีนจำนวน 2 เม็ด ศาลรับฟังข้อเท็จจริงโดยเชื่อพยานหลักฐานของโจทก์ว่าจำเลยได้จำหน่ายให้สายลับจริง เพราะพยานปากผู้จับกุมเบิกความอย่างสอดคล้องต้องกันและการล่อซื้อนั้นดำเนินไปอย่างต่อเนื่อง กระชั้นชิดเชื่อมรับกับพยานวัตถุเช่นธนบัตรของกลางที่ยึดได้ ส่วนเมทแอมเฟตามีนอีกครั้งเมื่อนั้น ศาลวินิจฉัยข้อเท็จจริงก่อนจะปรับบทข้อกฎหมายได้อย่างน่ารับฟังว่า มิได้ตรวจค้นพบที่ตัวจำเลยขณะจับกุม หากแต่ตรวจค้นได้ในห้องนอน จึงรับฟังพฤติการณ์ว่าจำเลยมีไว้เพื่อเสพ หาใช้มิไว้เพื่อจำหน่ายที่จะรวมเป็นจำนวนเดียวกันกับ 2 เม็ดข้างต้นไม่

นายสุโรจน์ จันทพิทักษ์

29 กันยายน 2552